

Mexicaanse patroonheilige voor bejaardentehuis San Nicolas

ORANJESTAD — Stichting Algemene Bejaardenzorg Aruba (Saba), opgericht 22 maart 1972, beheert vier bejaardencentra op ons eiland. Deze bejaardentehuizen zijn: Huize Maris Stella (Ster van de Zee, het symbool voor de Heilige Maria) in Savaneta; in Oranjestad zijn het St. Michael Paviljoen (Aarts Engel) en San Pedro Paviljoen (San Pedro di Verona, patroon van de zieken, geleefd van 1205 – 1252). En Verpleeghuis San Nicolas.

door Jan Meelis

Dit verpleegtehuis heeft sinds haar ingebruikname in september 1987 tot op heden nog geen eigen naam en wordt net als een politiebureau vernoemd naar de naam van haar vestigingsplaats. Het wacht nog steeds op een geschikte naam van een patroonheilige. Zou de recent zalig verklaarde zuster Lupita van Mexico, een heilige vrouw uit onze regio die in ons tijdperk geleefd heeft, niet de ideale patroonheilige zijn? Traditiegetrouw hebben dan alle vier bejaardentehuizen hun beschermheilige.

Ter kennismaking een beknopte levensbeschrijving van de religieuze 'soeur Lupita di Mexico'. Maria Guadalupe García Zavala (1878- 1963) stond al met een half been in het huwelijksbootje met Gustavo Arreola, als zij ontdekt dat Jezus andere plannen met haar heeft. In de biechtstoel legt zij haar strijd voor aan Cipriano Iñi-

guez. Deze priester loopt al langere tijd met het plan een congregatie te stichten, een gemeenschap van zusters die zich willen ontfemen over de zo vele in de steek gelaten zieken en stervenden. Met God als getuige sluiten de twee een verbond, waarmee de oprichting van de congregatie van de diensressen van Margaretha Maria (Alacoque) een feit is. Als moeder Maria Guadalupe wil ze verder door het leven, maar de zieken noemen haar liefkozend moeder Lupita.

Wanneer er geen geld is voor een ziekenhuisje, gaat moeder Lupita de straat op en bedelt. Als de Kerk vervolgd wordt, verbergt zij de bisschop en zijn priesters. In haar goedheid kent ze geen onderscheid tussen vriend en vijand. Ooit dreigen troepen het tehuis binnen te vallen, maar soldaten die rond het hospitaal gelegerd lagen, weigeren niet alleen het ziekenhuis binnen te vallen, maar dreigen tot opstand, want 'niemand komt aan

Maria Guadalupe 'Lupita' García Zavala (1878- 1963)

moeder Lupita'.

Op 24 juni 1963 keert Lupita – 85 jaar oud – terug naar de Schepper, waarna paus Johannes Paulus II haar in

2004 zalig verklaart."

Tradities

Van oorsprong waren zowel de inwoners van Aruba als

die van Mexico indianen. Hun cultuur en levenswijze werden ondanks de Spaanse overheersing en kolonisatie na de ontdekking van Columbus van het Amerikaanse werelddeel niet verstoord en zijn nog veel tradities tot op heden in gebruik.

Veel van onze huidige bejaarden houden van de karakteristieke Mexicaanse volksmuziek Mariachi. In hun jeugdjaren omstreeks 1940 zagen onze senioren veel Mexicaanse films in de bioscopen met mariachi-groepen, die de mooiste liederen zongen. Deze liederen zitten diep in hun geheugen; op hoge leeftijd kunnen ze deze nog foutloos meezingen.

Is het u nooit opgevallen dat in het zeer populaire en veel bekeken televisie-programma nos grandinan bij feestviering onverwachts een Mariachi-groep als verrassing binnenkomt en hiermede meteen de feestvreugde verhoogt?

Ook onze huidige generatie Arubanen is verliefd op deze Mexicaanse volksmuziek en zingt luid mee. Terrecht dat het actieve Centro di Barrio Brazil op 1 November 2008 een Mexicaanse songfestival organiseerde, wetende dat zo'n evenement veel publiek zal trekken. Zelfs zangers uit Bonaire en Curacao deden aan deze zangwedstrijd mee.

Een zalige zuster Lupita uit Mexico, die zich ontfemde over zieken en stervenden, vooral de in de steek gelaten oudere medemens, zal dus ook voor de bejaarden op Aruba een geestelijke hulp zijn bij hun ouderdomsgebreken als zij tot haar bidden voor verhooring van hun noden.

Moge het voorstel tot naamgeving Soeur Lupita Paviljoen voor het verpleeghuis San Nicolas weerklink vinden in onze gemeenschap.

Het wonder van Lupita

Een wonder is een door God verrichte daad, die buiten de wetten van de natuurlijke orde vallen. Een zichtbaar teken zoals bijvoorbeeld een onverklaarbare plotselinge genezing. In het Katholieke Nieuwsblad d.d. 22 Juni 2007 stond het navolgende te lezen:

"Abraham Arceo kan de pijn niet meer verdragen, hoop op leven heeft hij niet meer. De artsen in het Santa Margarita ziekenhuis van het Mexicaanse Guadalajara hebben hem opgegeven, ze kunnen niets aan de pancreas

doen. De vrachtwagenchauffeur is niet in staat een kussen op te tillen. Met alleen zijn vrouw op de rand van het bed, roept hij in een laatste wanhoopspoging zuster Maria Guadalupe aan. Haar zaligverklaringproces is afgerond, het is wachten op een wonder. "Moeder Lupita, neem mij bij de hand, of laat mij gaan; ik word gek, kan niet meer." Plots gaat de deur van het slot, een bijzondere aromatische geur dringt binnen. Abraham weet niet wat hem overkomt, de pijn verdwijnt, zijn krachten keren terug. Dan gaat hij zit-

ten, de twee op het bed weten niet wat hun overkomt, het zal toch niet waar zijn... Voorzichtig zet Abraham eerst zijn ene been, dan zijn andere been op de grond, staat op en loopt naar het bad en dan de gang in. De artsen geloven hun ogen niet als zij de 'stervende' tegenkomen. De operatiewond, die maar niet wilde genezen, is dicht en rustig. Buikfoto's bevestigen het ongelooflijke. De dokters kunnen niet anders dan verklaren dat zij de eerste getuigen zijn van een wonder. Het is 25 juli 1988."